

ærede Medlems Udtalelse i saa Henseende. Jeg er enig med ham i, at der i de Forslag, han stillede den Gang, var meget værdifuldt, og det sagde vi den Gang, og det sluttede vi os derfor til, og naar dette ikke den Gang blev vedtaget i Folketinget og kom til Landstinget med den Styrke, som vilde ligge deri, saa beroede det paa, at den daværende Regering ikke var villig til at tage de Dele af Forslaget, for hvilke der kunde skabes et Flertal i Folketinget. Ministeriet satte paa Spidsen bestemte Dele af Forslagene, paa Grundlag af hvilke det foretog en Appel til Vælgerne, om hvilken jeg tror, at mange Medlemmer ogsaa af det socialdemokratiske Parti nu vil erkende, at den forekom under saadanne Vilkaar, at den gav de konservative Kræfter i dette Land, Partiet Venstre derunder indbefattet, de bedste Vilkaar, de paagældende Kræfter overhovedet kunde regne med i en overskuelig Tid i Danmark.

Jeg tror, at den Politik, man der førte, kom til at virke til Ugunst for Smaafolk. Jeg tror, det var min Vending herom, det ærede Medlem angreb og vendte sig imod her. Jeg ser ikke rettere — jeg har sagt det under Valgkampen og ogsaa under Forhandling med det ærede Medlem, der med saa stor Styrke fører sit Partis Sag i denne Politik — end, at det er et Brud paa den praktiske Politik, som det danske Socialdemokrati Aartier igennem har ført, og en Politik, som førte Socialdemokratiet til en Isolering i Stedet for til et sagligt Samarbejde med det Formaal at opnaa de bedst mulige Resultater paa en demokratisk Lovgivnings Grund. Og jeg ser ikke rettere end, at den Holdning, man har indtaget her, i alt væsentligt indskrænkende sig til en Protest overfor de nu fremkomne Forslag, er en Fortsættelse af denne Politik. Derfor forekommer det mig, at saa længe Socialdemokratiet fører en Politik paa dette Grundlag, svækker det Betingelserne for Sejr og Flertal for de demokratiske Bestræbelser i Danmark, og saa længe denne Politik føres, er der ikke tilstrækkeligt Grundlag for en Appel, der skal sætte noget andet i Stedet for det ogsaa efter min Mening uheldige og for Demokratiets Sag skadelige Styre, der for Tiden har et, om end beskedent, Flertal her i Tinget.

Jeg skal til disse Bemærkninger føje følgende: det ærede Medlem sluttede med nogle Ord om, at hvis vi stillede Forslag om Folkeafstemning, kunde han meget vel tænke sig den Vej til Prøvelse af dette Spørgsmaal. Ud fra dette kan jeg sige det ærede Medlem, at vi fra vor Side tænker os

at stille Forslag om en saadan Afgørelse af de foreliggende Lovforslag. Vi mener ikke, at et saadant Forslag kan stilles her i Dag i Tilknytning til et enkelt Lovforslag og i Dagsordens Form; jeg anser det for den hensigtsmæssige og rigtige Vej, at Forslaget stilles som Forslag til Lov, der giver det fornødne lovmæssige Grundlag derfor. Imidlertid, Formen kan jo være Genstand for en nøjere Overvejelse, men i alt Fald tror jeg, at hvis det ærede Medlem vil forfølge den Tanke, han her var inde paa, vilde det mest formaalstjenlige være, om han tog den i Dag stillede Paastand paa Overgang til Dagsordenen tilbage, og Partiet derefter søgte Vej frem ved en Tilslutning til bestemte Folkeafstemningsforslag her i Tinget.

Axel Møller: Hvis det ærede Medlem Hr. Stauning i Morgen vil efterlæse Fortrykket til Rigsdagstidende, vil han se, at mine Udtalelser før paa ingen Maade kan tages til Indtægt for den stillede Paastand paa Overgang til Dagsordenen. Disse Udtalelser gik ud paa, at jeg anbefalede at stemme for de konservative Ændringsforslag, fordi disse respekterede den Afstemning, der var foregaaet her i Folketinget om de nuværende Rentenydere, og jeg føjede til, at naar de Konservatives Ændringsforslag var vedtaget, havde jeg det Haab, at Landstinget fuldt ud vilde respektere de nuværende Invaliders Retsstilling og derved muliggøre, at der kunde samles et Flertal her i Folketinget til Gennemførelse af Invalideforsikringsloven. Jeg føjede til, at hvis det ikke lykkedes Landstinget i denne Samling at hidføre et saadant Resultat, kunde det jo være, at det kunde naas i næste Samling, og at det efter min Anskuelse — og vist efter de flestes — vilde være bedre at faa en god Løsning i en kommende Samling end en daarlig Løsning i den korte Tid, der forhaabentlig kun er tilbage af denne Rigsdagssamling.

Stauning: Man maa nu og da tage en Skuffelse, og jeg nægter ikke, at det ærede Medlem, der nu forlod Talerstolen, skuffede mig, for saa vidt hans Ønske om Udsættelse i Dag kun var Ord — Handlingen er han ikke villig til. Jeg skal derfor ikke spille flere Ord — det ærede Medlem har jo aabenbart for mange af dem.

Det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg var igen oppe for at foreholde mig mine Handlinger i det Ministerium, som afgik i December Maaned, og han brugte igen,